

Юбилейни випуски Випуск 1950 г.

„Балчик – белокаменна приказка, град, качнал върхускали с чудновати форми, целуван векове от морските вълни.“

В центъра на града, недалеч от аптеката, в първата гимназия на града от 1946 до 1950 г. премина нашата първа младост. Тази едноетажна сграда събираше ученици от цялата околия. В нея работеше един чудесен учителски екип. Учителите Сомов, Нифтянова, Русева, Пончева, Илиева, Андреева, Сурджон, Попов, Джонов умееха със словото си да грабнат нашето внимание и да ни накарат с интерес и желание да изучаваме учебния материал. Почти всички техне възпитаници станаха ХОРА – учени, военни, артисти, учители, служители в местна и околниската администрация.

В гимназията кипеше интересен живот и в извънучебните часове. Подготвяхме литературни програми с песни и рецитали, ученическо творчество, танци, както и разнообразна спортна дейност. Състезавахме се с ученици от каварна и селата и почти ви-

наги печелехме първите места по художествена самодейност. Устройвах се и ученически забави с вихрени хора и танци. Свиреха акордеонисти от горните класове. На Васильовден вечерта, в коридора на гимназията правехме вечеринки. Танцувахме валс, танго, играехме хора и бяхме много щастливи. Изживявахме първите трепети на младостта. Между нас имаше вече и влюбени.

Учителите бяха винаги с нас и приятелски ни насочваха в правилната посока. Не си спомням да са изричали груби и обидни думи, дори и към най-буйните и закачливи момчета. Израснахме задружни, обичахме се и си помагахме. Не си спомням нито една жестока постъпка или сбиване – просто спорехме и се съветвахме за всичко с учителите си.

Времената бяха трудни, бедни следвоенни години. Но това не спираше младежкия устрем и желание да завършим успешно гимназиалното си образование и евентуално да продължим. Учите-

лите подхранваха мечтите ни. Получавахме най-добрите съвети. А дойде ли пролет и всичко в природата се събуждаше – дървета, храсти, трева, осеяна с кокичета и темелуги, често ходехме в гората на „Ехото“. Там ни преподаваха и някои от своите уроци. Беряхме цветя, слушахме песента на птиците и бяхме много весели. Изживявахме на висок глас своите желания, а ехото от близките скали загадъчно ги повтаряше, сякаш искаше да ни вдъхне вяра, че всичко ще се сбъдне, щом силно го искаме.

Запаметяваща беше раздялата на Випуск 1950 г. със своите учители. На абитуриентския бал имаше много веселие, танци, но и тъга, че се разделяме с учителите си, че всеки от нас поема по нов път, а дали ще се срещнем, какви ще бъдат съдбите ни, ще осъществим ли мечтите си.

„Сбогом кът на учение, мечти и радост, сбогом спомени от първата ни буйна младост. Ще се срещнем ли, ще се видим ли пак след години?“

Елена ТРИФОНОВА

Юбилейни випуски 50 г. Випуск 1961 г.

Всичко на моите съученици

Колко сме слушали, гледали, чели – животът е кратък и идва пределът! С мъки и радости, с полет на птичка в един ден незнаен приключваме с всичко.

Боже мой... детството! Светло и мило! Кога отлетя като пъстро хвърчило? – с дните си чудни, света тъй обичан, с мечтите, в които възможно бе всичко? Колко приятели! Верни, неверни през дните ни дълги – ту бели, ту черни. Бяхме и плахи, и смели, различни, но в любовта си готови на всичко! Где са ония „училищни грижи“? Пътеките? – дето младостта се изниза... Младо и вечно остана единичко морето, което си спомня за всичко.

Сняг е посипал със бяло косите. Не спират, препускат, стопяват се дните. Но парва ни чувство/съвсем нелогично/ – че още мечтаем за всичко, за всичко!

С. Керчева - Стефанова

гарски език, Боян георгиев /Гуньо/ по история, Димка Джилянова, Жоржета Джилянова /физика/, Ялнъзова – руски език, Кумбиев и Каменова по физика, Мадам Стефанова – Francese, Атанас Василев и Сиса Иванова – физкултура и нашата чаровна, усмихната, бодра, със спортен дух и най-вече човечна – Станка Дачева, най-много обичана класна, като майка!

И днес след 50 години живеем с хилядите чудесни спомени за отминалите ученически години и естествено с неповторимата ни младост!

От името на моите съученици – да сте живи и здрави и Бог да ни пази!

Борис ТОМОВ

Началото бе 1. IX. 1950 г., като всички първолаци – радостни и плахи, прекрчихме прага на нашето първо училище, днес старата част от „Св.Св.Кирил и Методий“ в кв. „Гемеджи“. Никога, докато сме живи, няма да забравим нашите най-първи учители, които ни държаха ръката и пръстчетата даже, за да напишем първите букви на светите Кирил и Методий – А Б В! Тези всеотдайни, раздаващи се ежечасно учителки бяха: Керчева, Куцилова, Цветкова, Новакова, Мицковска! Директор до III клас тогава ни беше Иван Христов Иванов.

Основното си образование продължихме в същото училище, със същия директор, който оценяваме след толкова години – вече зрели и улегнали, като високо професионален педагог, разбиращ детската психология и незрялост. Слушахме го в захлас.

Смениха се много учители, но ние няма да забравим Керанка Генчева, Стефка Канаврова, Новакова!

Средното си образование продължихме в старата сграда на гимназия „Христо Ботев“ /сегашната Картинна галерия/, но след X клас се преместихме в новопостроената огромна, просторна сграда в кв. „Гемеджи“ през 1960 г./днес ОУ „Св.Св.Кирил и Методий“ Балчик.

Не мога да не започна с тогавашния ни директор Страхил Боздуганов, дошъл от Михайловград /Монтана/, бунтовна натура /ние тогава не знаехме това/, холерико-сангвиничен като характер. За нас единадесетокласниците от буйния XI „б“, той бе човекът, който ни запали и бе страшилището за новия и интересен за нас предмет стенография!

А за нашите преподаватели през този период ще кажем едно сърдечно „Благодарим Ви учители мили! Сигурно ще пропуснем някого, но няма да забравим: Петър Петров – математика: „Слаби сте! Ще ваят двойки круши!“, Краев и Ткачов по бъл-

двата класа на Випуск '66 завършихме в сградата на днешното училище „Св.Св.Кирил и Методий“ (тогава „Христо Ботев“) с класни ръководители Атанас Янев и Стефана Петкова, директор Рафаил Велянов.

Преподавателите ни имаха различен маниер на преподаване. Особено ни впечатляваха шегите на Симеон Спиrow, които спомогаха за вниманието ни към физиката. Учителките ни по чужди езици – Ст. Стефанова по френски, Петрова по немски и Петкова по руски език – преподаваха неразбираемото поразбираем начин. Учителят ни г-н Киrow Черкезов беше много възкителен към предмета си, Литература, но направи така,

че мнозина от нас се посветиха на учителската професия.

Нашият випуск проведе първия си бал в голямото фоайе на новопостроеното читалище. Следващите ни срещи бяха в ресторант „Стара къща“, „Балчик“, „Двата петела“, „Бяла къща“.

Отлетяват ученическите години отминава и младостта.

Остават скъпите спомени, които винаги ще живеят в съзнанието ни и ще ни връщат към родния приказан Балчик.

Очакваме с трепет и вълнение срещата със съучениците ни в ресторант „Хелиос“ на 22-ри май 2011 година.

Организационен комитет

Посетете новоткритата оптика в гр.Балчик

кв.Левски, намираща се до кафене „Акроза“, където ще намерите богато разнообразие на диоптрични рамки и слънчеви очила на атрактивни цени.

В оптиката се извършват безплатни прегледи от очен лекар – специалист /офтальмолог/.

Тел. за контакти: 0878 568257

/4-2/

45 г. Випуск 1966 г.

